

záväzok splniť, že výnimkou zpod zásady § 322. (odst. druhý) uh. obch. z. nie je splništom miesto, o d k i a l, — ale miesto, k a m sa majú peniaze zaslať. Neosvojiv si tedy pozitívneprávnú fikciu čl. 325. (odst. druhý) rak. obch. z., dal zákonodarca v § 324. uh. obch. z. zrejme na javo, že platíť má práve naznačený logický dôsledok tohoto ustanovenia.

Je-li však dľa toho, čo uvedené bolo, splništom záväzku žalovanej strany miesto obchodného závodu resp. bydlíšte žalujúcej strany a není-li sporu, že miesto to je v republike Československej, podľa § 326. obch. z. správne uznal odvolací súd platenie v čl. korunách a to na základe § 8. nar. min. fin. čís. 86/19 Sb. z. a n. poľažne § 6. čís. 187/19 Sb. z. a n. v obnose zodpovedajúcom sume pôvodne platených rak. uh. korun a preto aj N. S. dovoláciu žiadost žalovaného zamietnul.

Rv III. 734/22 z 24. IX. 1924.

Vyživovacia povinnosť nemanželského otca voči jeho dieťaťu, adoptovanému trefou osobou, trvá len vtedy, keď adoptant svoju vyživovaciu povinnosť voči adoptovanému plniť nemôže.

Čo sa týka adopcie opomenul odvolací súd zistiť skutkový stav po tej stránke, či a kedy žalujúce dieťa bolo adoptované. Táto skutková okolnosť má však závažný význam pre rozhodnutie o nároku dieťaťa na vyživovanie. Nedotýka sa síce oprávnenia žalobníčky k žalobe, ovšem ale otázky, či dosiaľ trvá, pokiaľ sa dotýka, do ktorého dňa trvala vyživovacia povinnosť žalovaného. Adopciou vychádza medzi adoptantom a adoptátom pomer, rovnajúci sa v svojich účinkoch pomeru dieťaťa k manžel-skému otcovi, tedy aj záväzok adoptanta, aby adoptáta v tomže rozsahu jako manželský otec, živil a opatroval. Dľa prirodzenej povahy veci, nemôže dieťa požadovať výživné dvakrát a ponevác pomer dieťaťa k manžel-skému otcovi a tedy aj k adoptantovi predchádza pomeru dieťaťa k jeho mimomanželskému zploditeľovi, je patrné, že vyživovacia povinnosť mimomanželského zploditeľa má voči vyživovacej povinnosti adoptanta ráz podporný.

Rv III. 260/23. zo dňa 3. X. 1924.

Rôzne zprávy.

† Prof. Emil Ott a Prof. František Štorch.

Těžkou ztrátou utrpělo československé právníctvo. V prosinci 1924 téměř současně odcházejí na věčnost dva vynikající učenci: Prof. Emil Ott (zemřel dne 15. prosince 1924) a Prof. František Štorch (zemřel dne 21. prosince 1924). Oba jsouce téměř vrstevníci — Ott se narodil dne 30. dubna 1845, Štorch dne 13. září 1850 — byli si životem i činností velmi blízcí. Oba spolu působili po dlouhou řadu let na české universitě pražské a oba pracovali převážně na poli práva procesního, onen v oboru civilním, tento v oboru trestním.

Hlavní dílo Ottovo, trojdílný spis »Soustavný úvod ve studium zákonů procesních«, první ze všech spisů, které byly vydány, když vstoupil v život nový soudní řád rakouský, je právě chloubou české vědy právní, jako Štorchovo dvojdílné »Řízení trestní rakouské«. Oba tyto spisy, třeba by se od sebe v mnohém různily, zejména také ve způsobu podání, odlišují se od jiných výkladů pozitivního práva svou bystrou analysou, kterou jejich autoři pronikají podstatu platných předpisů tak, že mohou je vyličit jako jednotný celek, jehož jednotlivé části v sebe organicky zapadají. K tomu oba dospěli jmenovitě tím, že založili své badání na historickém podkladu, který si získali neúpornou, svědomitou a hluboko založenou vědeckou činností. Tím se dopracovali k dovednosti, správně chápatí význam i dosah jednotlivých institucí právních a mohli nám podatí dľa.

kteřá neztratí na ceně, ani když se změní pozitivní právo, které je jim základem. Tato pozitivní ustanovení pak vykládají způsobem na výsost bystrým, stále přihlížejíce k různým možným komplikacím a předpisům vzájemně se dotýkajícím, takže není snad otázka, na kterou by nedávali odpovědi.

Ale nejen svou vědeckou činností, nýbrž i jako učitelé i jako lidé měli Ott i Štorch mnoho přibuznosti. Oba vychovali několik generací praktických právníků, kteří všichni na ně vzpomínají s úctou a obdivem, a jako lidé byli oba zlatého srdce, plného ušlechtilého zápalu pro vše dobré a krásné, třeba jinak se povahou od sebe lišili. Odešli, zanechavše po sobě nejkrásnější památku: poctivé dílo krásných lidí a my se kloníme, teskníce za nimi, jejich duchu.

K bratislavským súdnym pomerom. Záležitosť Sväzu advokátov na Slovensku došla do toho stadia, že sa utvorila pre obvod tunajšej sedrie dňa 7. decembra m. r. miestna odbočka.

Odbočka táto považovala si za prvú povinnosť zabývať sa sťažnosťami obecnosťami na pomalý chod našich súdov. K tomuto účelu bola jej pričinením svolaná tunajšou Obchodnou komorou širšia konferencia na deň 15. decembra m. r. Teraz už vlivom tejto konferencie ustanovila sa dňa 9. januára t. r. pod vedením Dr. Emila Stodolu, čo predsedu miestnej odbočky Sväzu advokátov, deputácia u predsedu súdnej tabule Dr. Vladimíra Fajnora. Deputácia odovzdala mu memorandum, v ňomž sú obsažené sťažnosti obecnosťami a právnych kruhov na pomalé fungovanie tunajších súdov. Žiadané bolo menovite rozumnožiť počet exekútorov, referentov v exekučnom oddelení, pomocných síl a sudcov, predovšetkým u okresného súdu, ale aj u sedrie a súdnej tabule.

Predsa súdnej tabule Dr. Vladimír Fajnor prejavil, že vďačne prijíma upozornenia prichádzajúce od interesovaných kruhov a sdelil, že u súdnej tabule učinil potrebné kroky na rozmnoženie senátov, u okresného súdu budú rozmnožené sily pomocné, ovšem nie menovaním nových síl, ale preložením z iných odvetví štátnej správy, kde sú event. zbytočné. Čo sa nedostatku exekútorov týka, v tom ohľade už disponoval.

Čo sa týka nedostatku sudcov, vložil, že bude treba hľadať pomáhať nedostatku sudcov v prvom rade tým, že by sa na budúce hľadelo pri jednotných sudcovských a advokátskych zkuškach prisrnejšie na to, či kandidát má lepšiu znalosť súdnej procedury, ktorú len praxou u súdu možno získať, a žiadal kruhy advokátske, aby účinkovali k tomu, že by advokátski kandidáti časť praxe u súdov ztrávil.

Viac však a radikálnu nápravu terajšieho nedostatku sľubuje si od toho, keď ku sudcovskej praxi budú pritiahnutí zkušeni advokáti. V tomto ohľade podal konkrétny návrh vláde. Potrebné legislatívne ustanovenie v tomto ohľade vzťahovalo by sa na použitie advokátskych síl nielen na Slovensku, ale z advokátskych kruhov celej republiky.

Ešte bola reč o potrebe stavby novej sedriálnej budovy a boľo deputácii sdené, že vyvlastnenie stavebných pozemkov je už v prúde.

Deputácia odišla s dojmom, že prednesené sťažnosti našly úplného porozumenia u prezidia súdnej tabule a že je úplná nádej na ich nápravu.

Československá spoločnosť pro právo trestní. Koncem měsíce dubna t. r. ustavila se v Paříži na podnět tamnější právnické fakulty Mezinárodní společnost pro právo trestní (L'Association internationale de Droit pénal). Jejím úkolem je ujmouti se práce, kterou konala dřívější Mezinárodní jednota kriminalistická, jež ve válce zanikla.

Není pochyby, že toto nové sdružení dosáhne brzy v boji proti zločinnosti toho významu, kterého požívala zaniklá Jednota, ano lze se nadíti, že význam tento ještě vzroste, neboť se v čelo její postavili nejváženější učenci francouzští, belgičtí a španělští v oboru práva trestního.

Je úkolem i národa československého, aby přiložil ruku k tomuto dílu. Proto zakládáme československou společnost pro právo trestní, jež by

vstoupila ve styk co nejužší se jmenovanou Association internationale de Droit pénal a pro případ, že by byla uznána za její odbočku, tuto funkci převzala. Účelem jejím má býti studium všech otázek, dotýkajících se účinného boje proti zločinnosti, zejména i v oblasti mezinárodního práva trestního, i toho, jak upravit soustavu trestů a vězeňství se zvláštním zřetěním na potřeby Československé republiky, jakož i podporovati snahy, nesoucí se k uvedenému cíli.

Obracíme se k našším právníkům i všem, kdož o věc mají zájem, se žádostí, aby neodepřeli připojení se k nám a umožniti tak, abychom, opíraje se o mezinárodní spolupráci, vedli účinný boj proti zločinnosti i v republice Československé. Společné naší činnosti v tomto směru je zapotřebí zvláště nyní, kdy náš stát má si vytvořiti sjednocené právo trestní. Musíme se snažiti, aby toto dílo obstálo čestně v kritice vzdělaného světa a přispělo k uznání, jehož třeba i v tomto směru našemu státu v cizině vydobýti.

Připomínáme, že Mezinárodní společnost pro právo trestní zaujímá neutrální stanovisko k různým školám trestně-právním, že je připustný projev každého mínění a že i naše společnost se bude touto zásadou vždy řídit.

Je úmyslem vydávati Věstník pro členy naší společnosti. Členský příspěvek bude podle návrhů zakladatelů činiti 20 Kč ročně.

Členové »Association internationale de Droit pénal« budou podle stanov zároveň členy naší jednoty neplatíce dalšího příspěvku. Stačí tudíž přihlásiti se za člena jmenované Asociace, aby se zároveň nabylo členství i naší společnosti. Členský příspěvek Asociace činí 20 frs. ročně, začež se bude členům dostávati publikací Asociace, kterými bude jednak časopis Revue, jednak Mezinárodní knihovna práva trestního (Bibliothèque internationale de droit pénal). Přihlízejíce k těmto příznivým podmínkám, doufáme, že přihlášky ke členství Mezinárodní společnosti pro právo trestní budou co nehojnější, aby národ československý byl důstojně zastoupen před forem evropské veřejnosti i v tomto směru.

Den ustavující valné schůze bude oznámen v denním tisku.

Přihlášky přijímá a na dotazy odpovídá Dr. Otto Scholz, ministerský tajemník v ministerstvu spravedlnosti v Praze.

V Praze, dne 12. listopadu 1924.

Dr. Josef Dolanský,
ministr spravedlnosti v Praze.

Dr. Vladimír Fajnor,
president soudní tabule v Bratislavě.

Dr. Gustav Hubáček,
generální prokurátor v Brně.

Dr. Jaroslav Kallab,
univerzitní profesor v Brně.

Antonín Kissich,
vrchní státní zástupce v Bratislavě.

Dr. Emil Lány,
ministerský rada v min. spravedlnosti v Praze.

Dr. Ivan Markovič,
ministr pro sled. zák. a org. správy v Praze.

Dr. Albert Milota,
univerzitní profesor v Bratislavě.

Dr. August Piříčka,
univerzitní profesor v Praze, člen ředitelství Association internationale de droit pénal v Paříži.

Generál Josef Plzák,
předseda Nejvyššího voj. soudu v Praze.

Dr. Emerich Polák,
sekční šéf v min. spravedlnosti v Praze.

Dr. August Popelka,
první president Nejvyššího soudu v Brně.

Dr. Edvard Rippely,
advokát v Banské Bystrici.

Dr. Antonín Schauer,
advokát v Praze.

Dr. František Storch,
univerzitní profesor v v. na Zbraslavi.

Dr. Jan Vondráček,
president zemského trestního soudu v Praze.

Československá společnost pro trestní právo. Ustavující valná schůze konala se dne 14. prosince m. r. v Karolinu. Omluvili se ministři Dr. Dolanský, Dr. Beneš a Dr. Markovič. Schůze konala se za přítomnosti prvního presidenta Nejvyššího soudu Dra Popelky, sekčního šéfa ministerstva spravedlnosti Dra Poláka, generálního prokurátora Hubáčka, předsedy Nej-

vyššího vojenského soudu generála Plzáka, zástupců četných úřadů, soudů a spolků a za hojně účasti z kruhů soudců občanských i vojenských, státních zástupců, advokátů atd. Schůzi zahájil universitní profesor Dr. Miříčka nastívil vznik společnosti, ke které se přihlásilo dosud přes 450 členů. Po zprávě univ. prof. Dra Miloty o cílech společnosti byly schváleny stanovy a zvolen výbor. Za předsedu zvolen univ. prof. Dr. Miříčka, za místopředsedy gen. adv. Vilém Herrnritt a advokát Dr. A. Schauer, hlavním tajemníkem univ. prof. Dr. A. Milota, tajemníky min. taj. Dr. O. Scholz a soukr. doc. Dr. J. Stránský. Do výboru pak adv. Dr. V. Bouček, univ. prof. Dr. J. Kallab, vrch. stát. zástupce A. Kissich, posl. Dr. L. Medvecký, generál J. Plzák a pres. Dr. J. Vondráček. Členský příspěvek stanoven na 20 Kč ročně. Usneseno navázati co nejužší styky s »Association internationale de droit pénal« v Paříži a vydávati Věstník, který by mohl býti časem rozšířen na časopis pro trestní právo.

Plná moc dľa predpisov sovietských republík. Splnomocnené zastupiteľstvo Sväzu Sovietskych Soc. Republík v Československu v Prahe upozornilo obch. komoru v Bratislave, že občania Republiky Československej predkladajú cieľom legalizácie plné moci nezodpovedajúce súdному sriadeniu Sväzu Sovietskych Sociál. Republík. V dôsledku toho zaslalo šhora uvedené zastupiteľstvo obchodnej komore cieľom usnadnenia legalizácie plných moci a dokumentov čs. občanov pre úrady S. S. S. R. tri vzorce plných moci, schválených Ludovým komisariátom Spravedlnosti, ktoré v prípade potreby možno si u menovanej komory opísať s odvolaním na čís. j. 16.456/24.

Nový občanský zákoník pro RČS. Práce na novém občanském zákoníku pro RČS. pokročily tou měrou, že ministerstvo spravedlnosti hodlá přikročiti na podzim tohoto roku za součinnosti pp. universitních profesorů Drů Kafky, Krčmáře, Stiebera, Svobody a Weisse k superrevisi, jejíž úkolem bude zpracovati elaboráty jednotlivých subkomitétů v jednotný celek, při čemž bude přihlížeti i k posudkům, jichž se dostalo návrhům dosud uveřejněným. Ministerstvo spravedlnosti obrací se proto opětně na veřejnost s výzvou, aby s ním sděleny byly podněty, týkající se otázek, upravených v občanském zákoníku a v elaborátech subkomitétů řešených. (Elaboráty tyto lze objednat v prezidiální kanceláři ministerstva spravedlnosti.)

Literatura.

Obecné sriadenie na Slovensku. Na základe uh. zákona XXII, z r. 1886 doplněného zákonmi československými a příslušnou judikaturou.

Příručku sestavil Dr. Otto Rosenauer, ministerský tajemník u ministerstva s plnou mocou pro správu Slovenska.

II. vydanie 1924, str. 485. Cena 58 Kč. Nákladem vlastným.

V naší republice platí čtvero všeobecné zřízení obecní (pro Čechy, Moravu, Slezsko, Slovensko s Podkarpatskou Rusí) a nad to zvláštní zřízení obecní, vydané pro jednotlivá (10) města statutární v zemích historických. Všeobecná zřízení obecní v zemích historických jsou takměř shodná, opírajíce se o říšský zákon obecní z r. 1862. Větší rozdíly jsou mezi městy statutárními. Rovněž zřízení obecní na Slovensku se dosti liší od typů v zemích historických.

Snahy o jednotnou úpravu obecního zřízení v celé republice neměly dosud úspěchu a byly upravovány spíše jen jednotlivé části obecních zřízení, zejména volební řád do obcí a finanční právo obecní, slučování obcí a p.

Není divu, že takovéto částečné úpravy bylo mnohdy nesnadno zapnouti do systému platných obecních zřízení a že vycházely tu při výkladu značně pochybnosti. To zejména platí o slovenském zřízení obecním v čas převratu platném (zák. čl. XXII: 86).